

ה"ט 47160/06/22 - ראויה סבע, עלי סבע נגד ראמי ראפע, סועאד ראפע

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 47160-06-22 סבע ואח' נ' ראמי ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט ראמי נ. נאסר
המבקשים: 1. ראויה סבע
2. עלי סבע
נגד
המשיבים: 1. ראמי ראפע
2. סועאד ראפע

החלטה

1. לפני בקשת המבקשים למתן צו למניעת הטרדה מאיימת נגד המשיבים, לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001.
2. בקשת המבקשים הוגשה ביום 22/06/2022 ובהחלטתי מאותו יום לא ראיתי מקום למתן צו במעמד צד אחד משלא שוכנעתי כי המשיבים נקטו הטרדה מאיימת בנסיבות שבהן יש חשש לפגיעה **ממשית** בשלוות חייהם של המבקשים. בשל כך, קבעתי דיון במעמד הצדדים.
3. במהלך דיון ממושך שהתקיים בפני במעמד שני הצדדים ביום 28/06/2022 וארך כשעה וחצי שמעתי את הצדדים והתרשמתי מהם באופן ישיר ובלתי אמצעי. אציין, כי הדיון היה טעון והגיע יותר מפעם לטונים גבוהים.
4. המבקשים הם בני זוג והמשיבים הם גם בני זוג. על-פי טענות שני הצדדים, המבקשת 1 והמשיב 1 היו בקשר בעבר שניתן להגדירו כקשר אינטימי. יצוין, כי שני הצדדים עובדים באותו מקום עבודה [בית ספר].
5. לטענת המבקשים, המשיבים ומאז נחשף הקשר בין המבקשת 1 לבין המשיב 1, הם מטרידים אותם, לרבות באמצעות אנשים אחרים ומאיימים עליהם. המצב החרף בחודשים האחרונים, כאשר המשיבים או מי מהם שלחו מספר רב של הודעות כתובות ומוקלטות ובהן "רמזים" לאיומים שונים. נטען עוד, כי המשיבים מפיצים בפני בני משפחתם של המבקשים מידע שקרי הכל במטרה לפגוע בהם ולהטריד אותם. נטען לניסיון לסחיטה כספית. המבקשת 1 ציינה בדיון שהתנהל בפני כדלקמן:

"המשיב איים עלי שאני אשלם לו 10,000 דולר, כשלא הסכמתי לשלם לו, אמר לי שאסור לי להגיע לבית הספר. הוא דרש את ה-10,000 דולר כדי שלא להדפיס את התמונות שהוא צילם ללא ידיעתי" [שורות 19-21 בעמ' 6 לפרוטוקול].

המבקשת 1 הוסיפה וטענה: **"היה קשר בינינו אבל הדברים התפתחו לעבר סחיטה ואיומים. היינו בקשר במשך שנה וחצי. הרקע להידרדרות היחסים בינינו הוא בגלל שרציתי להפסיק את הקשר ואז הוא התחיל לאיים עלי. אני חששתי בגלל שהוא צילם אותי ללא ידיעתי הוא היה פותח את מצלמת הווידאו ומצלם אותי תוך שיחה בינינו וללא ידיעתי. כשאשתי התערבה סברנו כי העניין היה מאחורינו. שבוע לאחר מכן היא התחילה לשלוח לי הודעות מאיימות לאחר מכן הייתי בדרך לבית הספר יחד עם מורות והיא האשימה אותי שאני חזירה ... הם ביקשו שאני לא אעבור מהכביש הזה אלא מכביש אחר.... לאחר מכן היא שולחת לי באמצעות הבת שלה הודעה שבה הבת שלה מקללת אותי ... [היא] עקבה אחריי וידעה כל דבר שאני עושה היו הטרדות לאחיותיי, לבעליהן, שולחים הודעות באמצעות הטלפון של הבת שלו ... הם מבקשים שאני לא אחזור לבית הספר ב-1.9..." [ראו: עמ' 6-7 לפרוטוקול].**

6. מנגד שמעתי מהמשיבים הכחשה כוללת לכל ההטרדות והאיומים. נטען כי הצדדים נפגשו יותר מפעם בכדי להסדיר את המחלוקות ביניהם, אך מעולם הוויכוחים ביניהם לא גלשו לעבר איומים של פגיעה גופנית או פגיעה כלשהי, ובלשונו של המשיב 1: **"מעולם לא היויתי סכנה או איום על משהו או ביחס למבקשים או מי מהם. וגם לא אהווה בעתיד כל סכנה"** [שורות 9-10 בעמ' 3 לפרוטוקול]. נטען עוד לפרשנות לא נכונה להודעות הכתובות והמוקלטות. נטען עוד להודעות אחרות אשר מצביעות דווקא על איום מצדם של המבקשים כלפי המשיבים. המשיבים הציגו במהלך הדיונים הודעות שקיבלו, אשר סומנו על ידי ונסרקו לתיקיית המוצגים. המשיבים טענו כי המשטרה סגרה את התיקים נגדם מחוסר ראיות. לטענת המשיבים, רוב רובן של האירועים וההודעות שנטען לגביהם על ידי המבקשים, התרחשו לפני מספר רב של חודשים וכי לא מדובר באירועים מהתקופה האחרונה או הודעות חדשות.

7. לאחר ששמעתי את הצדדים והתשרמתי מהם, התמונה העולה כי בעקבות מערכת יחסים אינטימית בין המבקשת 1 והמשיב 1 שהגיעה לסופה לקראת חודש ספטמבר 2021 החלו חילוקי דעות קשים בין הצדדים שהגיעו לשלבים של הטרדה ואיומים. במהלך הדיון הערתי לצדדים כי במסגרת הליך זה ביהמ"ש לא ידון בטענות הקשורות להוצאת לשון הרע ולא ידון בדברים שנמצאים בסמכותה של משטרת ישראל. הבהרתי לצדדים, כי סכסוכים אלה מקומם בהליכים משפטיים אחרים ולא במסגרת הדיונית של צו למניעת הטרדה מאיימת.

8. המסגרת הנורמטיבית של הדיון בבקשה למניעת הטרדה מאיימת מצויה בסעיף 2 לחוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב - 2001 המגדיר בחלקו הכללי, הטרדה מאיימת מהי. בסעיף 2(א) לחוק נקבע כי **"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו"**.

9. בהמשך, מונה סעיף 2(ב) מספר דוגמאות של הטרדה מאיימת, שעשויה להתבטא, בין היתר,

בבילוש, במארב, בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו של אדם או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך, וכן בנקיטת איומים בפגיעה, ביצירת קשר עם אדם בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר, בפגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו ועוד כהנה דוגמאות.

10. כפי שעולה מההגדרה דלעיל לא כל "הטרדה" מהווה "הטרדה מאיימת" שכן האחרונה מחייבת קיומן של נסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו.

11. סעיף 4(א) לחוק קובע כי מקום בו נכח בית המשפט כי אדם נקט הטרדה מאיימת, רשאי הוא להורות לאותו אדם בצו, בין היתר, להימנע מעשות מעשה מן המעשים המפורטים בסעיף 5(א)(1) עד 6 לחוק ובכללם הטרדתו של הנפגע בכל דרך ובכל מקום ופגיעה בפרטיותו בכל דרך. בנוסף, מוסמך בית המשפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת אם התנהגותו של האדם נותנת בסיס סביר להניח כי הוא מהווה סכנה גופנית ממשית לאדם אחר, או כי הוא עלול לבצע בו עבירת מין או אם סמוך לפני הגשת הבקשה פגע בגופו של אדם אחר, ביצע עבירת מין באדם אחר, או כלא אדם אחר שלא כדין.

12. שילובן של שתי ההוראות הנ"ל מלמד כי נדרש קיומם של שני יסודות על מנת שבית המשפט ייתן צו למניעת הטרדה מאיימת - הראשון, דורש כי מושא הצו ביצע הטרדה בעבר או נקט איומים כלפי המבקש והשני, דורש כי הנסיבות תומכות במסקנה כי אותו אדם נגדו מכון הצו עלול לשוב ולהטריד, לפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו ובחירותו של המבקש בעתיד, או חלילה לפגוע בגופו (ראו: ע"א (חיפה) 43483-10-18 **יאסר מואסי נ' עיד ג'בילי** (15/01/2019)). עוד ראוי לציין כי החוק לא נועד ליתן סעד לגבי פגיעה או הטרדה שנעשו בעבר, אלא מכון כולו לעתיד. הסעד אותו מעניק החוק הוא כמעין צו מניעה, הניתן לתקופה מוגבלת של שישה חודשים, מפני הטרדה שעלולה להתרחש.

13. בעניינינו, התרשמתי כי לא מדובר באירוע נקודתי בלבד של הטרדה בין הצדדים, אלא באירועים נמשכים מזה מספר חודשים. מדובר באירועים המלמדים על הטרדה ופגיעה בפרטיות המבקשים. ההודעות שהגישו המבקשים וההקלטות ששמעתי במהלך הדיון מדברים בעד עצמם. התרשמתי כי קיימת סבירות של הישנות המקרים בעתיד. אמנם המשיבים טענו לאיומים והטרדות מצד המבקשים והציגו הודעות. יחד עם זאת, המשיבים לא פתחו בהליכים משפטיים כנגד המבקשים.

14. לפיכך, אני מורה ומחליט כי יינתן צו המופנה למשיבים, ולפיו אני אוסר עליהם לפעול כדלקמן:

א. להטריד את המבקשים בכל דרך ובכל מקום;

ב. לאיים על המבקשים בכל דרך בין במישרין ובין באמצעות אנשים אחרים;

ג. לבלוש אחר המבקשים, לארוב להם, להתחקות אחר תנועותיהם, או לפגוע בפרטיותם;

15. צו זה ביחס יעמוד בתוקפו למשך 90 ימים מהיום.

16. בנסביות העניין, אין צו להוצאות.

17. המזכירות תמציא החלטתי לצדדים ותסגור את התיק במערכת.

ניתנה היום, ד' תמוז תשפ"ב, 03 יולי 2022, בהעדר הצדדים.